

tus, ubi Abraham cum Patribus beatifico Vultu Dei Patris, ac divini ejus Filii fruitor, suoque Sinu eos maxime complectitur, qui præ ceteris crucem in hoc Mundo pro Dei amore portarunt. Locum hunc nos nunc *Beatorum Paradisum* appellamus, seu *Regnum Cælorum*. Quamobrem frustra agit Burnetus, quum *Sinum Abrahamæ* apud quosdam ex antiquis ostendens, inde Beatitudinem Animarum exclusam putat, quum & ipsi veteres eo nomine significarint Locum ineffabilis Beatitudinis, ante Resurrectionem Justis conlatæ: Idem nuper nos docuit S. Hilarius. Paria quoque didicimus ex antiquissimis Liturgiis, ac præcipue ex Liturgia S. Jacobo tributa. Sed nemo luculentius quam Ambrosius expressit, quid sit *Abrahamæ Sinus*, & quanta ibi Justorum Spiritus Beatitate donentur.

Accipe, quæ beatissimus ille Antistes dicere pergat in eodem cap. XII. *Sed nunc, Pater* (ita Redemptorem nostrum alloquitur) *etiam atque etiam extende ad suscipiendum nunc Pauperem manus tuas. Aperi gremium tuum. Expande Sinus tuos, & Plures suscipias, quia plurimi in Dominum crediderunt &c. IBIMUS AD EOS, QUI RECUMBUNT* (inquit *Recumbunt*, non vero *Recumbent*) *IN REGNO DEI CUM ABRAHAM, ISAAC, ET JACOB, quoniam rogati ad Cœnam non se excusaverunt. Ibimus eo, UBI PARADISUS EST JOCUNDITATIS: ubi Adam, qui incidit in latrones, nescit jam vulnera sua flere: ubi & Latio ipse REGNI COELESTIS CONSORTIO gratulatur: UBI non frigus, non grandis &c. sed sola DEI FULGEBIT CLARITAS. Dominus enim erit Lux omnium; & illud Lumen verum, quod illuminat omnem hominem, Fulgebit omnibus. Ibimus eo, UBI servulis suis Dominus JESUS MANSIONES PARAVIT, UT UBI ILLE SIT, ET NOS SIMUS.* En quo sensu veteres accipiebant Apostoli verba cupientis *dissolvi*, & esse cum Christo: nempe hinc abire, ut extemplo in beatissimum Domini nostri Consortium & regnum transferretur. Tum Ambrosius ostendit, non Apostolis tantum, sed & reliquis Justis jam paratas esse beatas illas in Cœlo Mansiones. Quod si adhuc sciscitaris, quid significet *Terra Viventium*, quid *Requies*: respondet S. Doctor, nihil aliud hisce vocibus significari, nisi Sinum ipsum Abrahamæ, in quo Beatorum vita, in quo illud *Bonum*, quod videre desiderabat David, ideoque dicebat: *Credo videre bona Domini in Terra Viventium: & Convertere Anima mea in Requiem tuam.* In quo Bono est *Requies pura, Lux immortalis, Gratio perpetua, Hæreditas Animarum pia, & secunda Tranquillitas: ubi non umbra sed Gloria: Reliqua prætermitto.*

Itaque habemus Ambrosium, non Burneti somniis, sed Catholicæ veritati aperte faventem. Et ne ipsum velimus sibi contradicentem, quum dicit: *Coronæ Dies expectatur ab Omnibus, ut intra eum Diem & Victi erubescant; & Victores palmam adipiscantur victoria* (quæ nobis nuper opponebantur): concilianda hæc sunt cum aliis dilucidis ejus verbis, ut significant manifestationem aut perfectionem Præmii aut Poenæ, quæ Omnes manet in supremo Christi Judicio; aut hæc
de